Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

COLEGIUL NAŢIONAL *SAMUIL VULCAN* BEIUȘ
P-ţa Samuil Vulcan nr.18, tel-fax 0259/322050
e-mail: cnsvbeius@yahoo.com

Erasmus + 2022-1-BE02-KA210-SCH-000081870
Small-scale partnerships in school education
Caring for different cultures in a united Europe

JOIEA-N TÂRGU' BINŞULUI

THURSDAY FAIR IN BEIUȘ

Learning, Teaching, Training activity no. 1 - ***Music and folklore***

Beiuș, Romania, 23rd– 28th April 2023

Realizatorii scenariului:

Prof. Elena OJICĂ, Limba și literatura română

Elevi ai clasei a XI-a D – Filologie

Traducerea și adaptarea:

prof. Tamara MOTORGA, Limba engleză

prof. Melania EGYED, Limba engleză

prof. Cristina DĂNGULEA, Limba engleză

prof. Alina POPA, Limba engleză

prof. Natalia HEREDEA, Limba franceză

Coordonator:

prof. Ioana Lăcrimioara RADA

Script:

Mrs. Elena OJICĂ, Romanian teacher

XIth D graders, Philology

Translation and adaptation:

Mrs. Tamara MOTORGA, English teacher

Mrs. Melania EGYED, English teacher

Mrs. Cristina DĂNGULEA, English teacher

Mrs. Alina POPA, English teacher

Mrs. Natalia HEREDEA, French teacher

Coordinator:

Mrs. Ioana Lăcrimioara RADA, French teacher

Bibliografie:

Ioan Degău, Nicolae Brânda, *Beiuşul şi lumea lui*, *studiu monografic* (vol. I – IV), Ed. Primus, Oradea, 2008;

Elena Irina Codreanu, Ana Şandra, *Ţara Beiuşului – Crâmpeie de viaţă,* Beiuş, 2011.

Surse electronice:

https://www.youtube.com/watch?v=ECc4wqNW_p0 (Irina Mihoc – *Vasalică, clop cu cipcă*)

JOIEA-N TÂRGU' BINŞULUI

NARATOR 1:

Beiuşul este cea mai importantă aşezare a zonei numite Ţara Beiuşului, iar în vechime – Ţinutul Bourilor.

Prima menţiune a localităţii datează din anul 1096, dar atestarea documentară oficială este anul 1263.

În secolul al XVII-lea Transilvania intra sub dominaţia Imperiului Habsburgic, în perioada 1689-1918.

În sec. al XVIII-lea în Beiuș și împrejurimi înfloresc AGRICULTURA, MEŞTEŞUGURILE, COMERȚUL.

Satele sunt specializate în meşteşuguri.

Meseriaşii se organizează în bresle : cizmari, croitori, cojocari, bituşeri, fierari, tâmplari, tăbăcari, zidari, curelari, olari, săpunari, scărari, comercianţi ş.a.

NARATOR 2:

ANNO DOMINI 1787 !

La 5 iulie, Impăratul Austro-Ungar Iosif al II-lea acordă Beiuşului dreptul de a ţine 4 târguri anuale de ţară:

- de primăvară, la Sângeorz - „Târgul sluguţelor";
- de vară - „de secerat";
- de toamnă - „de la Sâmedru";
- de iarnă - târgul „de Broaşte",

iar în fiecare zi de joi, piaţă săptămânală.

Este anul în care s-a statornicit tradiţia vestitului Târg de la Binş, un brand incontestabil al oraşului de azi.

Târgul de joi este frecventat de ţărani, meşteşugari şi oameni din întreaga Transilvanie (Arad, Ineu, Crişana, Banat).

NARATOR 1:

Să urmărim împreună o zi de joi, aşa cum se desfăşura, urmând tradiţii locale.

ACTUL I
Scena 1

Decorul înfăţişează fotografii-poster din vechiul târg, inclusiv clădirea Liceului, azi Colegiul Naţional „Samuil Vulcan".

Dis-de-dimineaţă drumurile către târg sunt animate. Sătenii din Ţara Beiuşului sosesc la târg îmbrăcaţi în straie de sărbătoare.

Se aude scârţăitul carelor cu boi. Ţăranii porneau spre târg cu noaptea-n cap sau în zorii zilei, legându-şi speranţele de întâlniri benefice: economice, pentru comerţ, pentru revederea unor vechi prieteni ş.a.

Bătrâni, copii şi oameni în toată firea se adunau în centrul târgului, animat de manifestări complexe.

Se întâlnesc prieteni, cunoscuţi - ţărani din sate învecinate şi îndepărtate. Oamenii se salută cu voie bună şi se bucură să povestească despre viaţa lor.

În fundal se aud ţăranii strigând, promovându-şi mărfurile.

Mărfurile sunt aşezate pe pământ, pe pânzeturi ţesute în casă, în şetre.

Primul ţăran: Hai la furci de Cresuia !

Al doilea ţăran: Hai la lădoaie de Budurească/ Şi-i avè fată frumoasă / De feciori cotată/ Nuntă faci îndată!

Al treilea ţăran: Hai la oale de Leleşti/ Când bei din ieli, întinereşti !

Al patrulea ţăran: Ie opinci din Nimăieşti/ Şi suta de ani trăieşti!

Al cincilea ţăran: Ie opinca, neamule/ Că-i talpa ţării, omule !

Al şaselea ţăran: Hai la oloi de cucurbătă/ Că ti-i face rumănă! / Oloi di rujoancă/ Şi ţi-i unje tari croampă!

Al şaptelea ţăran: Hai la coşeri di nuieli/ Că-s buni la fân şi lemni/ Şi la tăti câti celi !

Scena 2

În târg e zarvă şi căldură. Două nane, cumetre, se şterg de sudori, în timp ce se întâlnesc. Amândouă rup din câte un ţâpoi şi mănâncă.

NANA SAVETA: Zâua bună, nană Floare !

NANA FLOARE: 'Mnezo te-mbucure, Saveta mè!

NANA SAVETA: Să trăieşti, cumătră, şi să trăiască şi cumătru! Să uitaţi di tăti baiurile!

NANA FLOARE: Să vă deie Dumnezo zâle bune şi sănătate! Că, ia, mie nu mi-o murit o ghină!? Numa' ce-am găsât-o dimineaţă moartă. Nu ştiu ce fac ghinile aste în cap, că mintenaş mor.

NANA SAVETA: Da mie nu mi s-o-mbolnăvit porcu' !?

NANA FLOARE: Nu-i nimica! Să-mbolnăvesc i, dar nu mor tăţi. Cumătru ce faci?

NANA SAVETA: Ia, nu-i bini...

NANA FLOARE: D-apoi, ce ari?

NANA SAVETA: Zaci... Să-nnăduşe în capu' pieptului şi să faci negru ca pământu... Că de asta am vinit la târg, să caut un vitrinal (veterinar), să văd, nu mi-a da ceva pentru porc? Că dac-o muri, io ce fac la iarnă cu pruncii?
NANA FLOARE (cu mâna la gură, îngrijorată): Aşe-i!
Nană Saveta: Că omu', dacă ari zâli lăsati de Dumnezo, trăeşti, da iosagu' nu şti spuni ce-l doari.
NANA FLOARE: Ia, io ţ-oi spuni un leac... Să prinzi o sarcă – dacă-i putea-o prindi – că-s şireti, bată-li vina! O friji bini, cu peni cu tăt. O dai cumătrului s-o mânci şi, dacă nu s-a tămădui, nu mai ari zâli. Rămâi cu bini şi... poate-a da Domnu şi ţ-a trăi porcu!
NANA SAVETA: Sănătate bună! (Ambele se pierd în mulţime)

Scena 3

În târg apar, pe rând, un flăcău şi o fată de măritat din sate diferite, dragi unul-altuia. Meşteşugarii care-şi vând marfa îi zăresc şi-i îmbie:

CLOPARUL (Pălărierul):
Hai la clopu' cel cu pene
Să fii mândru cui te vede!
Şi te uită-n cotătoare
Când îi me la şezătoare!

O NANĂ CARE CONFECŢIONEAZĂ STRAIE FEMEIEŞTI:
Bate vântu' salciè,
Ie, fată, d-ici zadiè
Şi cârpa de păr cu pană
Să fii tătă lumii dragă,
Să fii nealcoşe-n uliţă
Şi-n tăt locu' undi-i mè,
Fata mè!

UN COMERCIANT DE ARTICOLE FEMEIEŞTI:
Ace, aţă în lăcruţă,
Bumbi roşii, mneräi şi verzi,
Cipcă, ciucuri, gumă lată,
Jură-n pene, colorată,
Prime, frizele şi copci
Păntru haine-mpărăteşti,
Ţanţoş îi fi când te găteşti!

ÎN FUNDAL, LÂNGĂ POSTERUL CU BIBOLIŢELE ÎN TÂRG, SE AUDE:
Hai la şei, cureli,
Căpestri, zăbreli,
Păntru buieştri de foc,
Boi, biboli şi vaci
Şi, dă poţi, şi păntru draci!
MEŞTEŞUGARUL DE MĂTURI ŞI TÂRŞURI:
Măturі de tătarcă şi târş
Măsurate pă bărbat
Când vini acasă bat,
Şi pă spati la muieri
Când pacoste i-o ceri!

FATA DE MĂRITAT (se adresează flăcăului, cântând):

Vasalică, clop cu cipcă, .
Hai la noi pă dumi<u>ni</u>că!
Sparje mama doauă oauă
Ş-om-mpărţi dragoste-n doauă!
Ai, li, li, li, li, li,
Hai la noi, măi Vasalii!

A tăiè şi cocoşu'
Ş-om împărţî norocu'
Ş-om tiè şi ghinili,
Hai la noi, măi Vasalii!

FLĂCĂUL, ÎN REPLICĂ:

De-ar fi doru' călătoru,
M-aş face neguţătoriu
Ş-aş gândi la cini-mi <u>pla</u>ci,
Dorului şatră i-aş faci.

Cei doi tineri se pierd, de mână, în mulţime. După obiceiul locului, flăcăul care dorea să se căsătorească îşi plimba iubita printre şetrele târgului de joi, iar seara o poftea la joc.

Se aud alţi şetrari/ ţărani cu mărfuri.

ŞETRARUL 1 :
Hai la cocoşi,
Că-s buni şi gustoşi,
Din tenchi alb de iest an,
Jucaţi în ciuru' lui Graur,
Pă jar viu, de aur.

ŞETRARUL 2 :
Jumeră, clisă, cârnaţ,
C-un deţ de pălincă udaţi,
C-un ţâpoi de pă vatră,
De lângă ludaia coaptă !

Scena 4

În târg apare un domn. E străin, vorbitor de limbă engleză şi, puţin de limbă română. E uimit că găinile se vând vii în târg şi nu la... mall.

Se apropie de o nană... actuală/ modernă, care are într-un coş o găină. Femeia stă de vorbă cu altă nană, cu cojoc.

NANA ACTUALĂ: Zâua bună, nană! Meri piaţu'?
NANA CU COJOC: Mèri, mèri. Da' ce vinzi acolo?
NANA ACTUALĂ: Ia, o ghină ! Noa, ia, am deja cumpărător.
(Către găină, mângâind-o pe cap:) Stai, dragă! Hai, dragă!

Străinul se apropie de nana „actuală" şi se interesează de găină.
STRĂINUL: Hello! Cu cât dai găina, mătuşă?
NANA ACTUALĂ: Apăiii, cu 50 de lire englezăşti, domnule.
STRĂINUL: (mirat): 50 de lire? Da' ce, e ştruţ ?
NANA ACTUALĂ: Apăii, dacă dai, dai. Dacă nu dai, eu mâna în buzunar, cu sila, nu ţ-o bag !

Da' uită-te o ţâră la ea! Ni! Bate-o vântu' în toate părţâle? Abia să ţâne ea pă picioare? Noa, ia, testează-i o ţâră ponderabilitatea! Vez-o, vez-o cât îi de redundantă?! Apoi, ca să ajungă la plenitudinea asta ponderală, am investit în ea!

(Către găină, cu drag) Stai cu mama!...

Am investit în ea mălai grisat. Am implementat-o cu tărâţe de import. I-am creat un habitat corespunzător mediului biotop la standarduri europineşti.

STRĂINUL: (uimit peste măsură): Poftim? Cum ai spus?

NANA ACTUALĂ : Face parte din rasa galinaceelor, cum îs cele de Rhode Island, de Sussex, de Playmouth, care îs bune de carne. Da' asta-i săteancă de-a noastă! **(Mângâie admirativ găina pe cap.)** Sănătoasă, bună şi de carne şi de oauă. Noa!, spune, te ancorezi în sinergia faptelor, ori ba ?

STRĂINUL: Ia stai, că m-ai zăpacit! În ce vrei să mă ancorez ?

NANA ACTUALĂ: Mie să-mi grăieşti clar, limpede! Te implici, ori ba ? Că prea mă-ntârzii cu negocierea!

STRĂINUL: Păi, m-aş ancora în sinergia găinii dumitale, dar ceri prea mult.

NANA ACTUALĂ: Hai să facem un calcul estimativ, după cursul de referinţă al principalelor valute, la deschidere. Ţi l-oi face mental, c-aicea, în piaţă, n-am priză să vâr laptopul.

Apăi dacă 50 de lire fac 50.000de wumi, ori 5.000 de yuami, ori, să mă pricepi şi să nu te holbi la mine ca galinaceea în lemne, ţ-aş spune că asta ar veni cam 2.500 de shekeli, iar în mărunţuş, cam 25.000 de orgoroţi, ceea ce rezulta 250.100 de bahţi.

În concluzie, ţ-aş face o prospectivare.

STRĂINUL: Ce să faci ?

NANA ACTUALĂ: O previziune economică şi financiară. Asta numa' în cazu' în care nu vrei să-i iei gâtu' şi s-o vâri în oala de zamă, draga de ea.

STRĂINUL: Da' de unde ştii toate astea ?

NANA ACTUALĂ: Apăi, domnule dragă, eu mi-s de la American West International Developpement Bank.

STRĂINUL: Nu mă-ngălbeni!

NANA ACUALĂ (cu mândrie) : Amu-s venită la fecioru' nost, la Binş, c-am zâs ca să-i dăm o mână de ajutor la lucrările agricole. Astă-sară ne adunăm tăt staffu', ca să facem un briefing fayr-play la summit.

(Domnul îşi face cruce şi pleacă stupefiat, în timp ce nana rămâne gata oricând să continuie discuţia.)

Scena 5

O nevastă se apropie de un ţăran, care vinde, în mod surprinzător, dulceaţă de măcieşe.

NEVASTA: Zâua bună, om frumos!

ŢĂRANUL: Oari cu ce ti pot ajuta, nana me'?

NEVASTA: Cot şi io oarice bun tare, dulceaţă dă cornuleţă, că mărg cu posâtă duminica asta.

ŢĂRANUL (mândru): Am io ceva numa bun păntru tini. Magiun făcut di mâna mè.

NEVASTA: Doamne apără! D-apoi dumneta nu meri la coasă, la sapă?

ŢĂRANUL: Ba, io numa am udat prunii cei di mi-or dat să fac magiun. Ş-am făcut şi pălincă.

Da io te cunosc pă dumneta. Hai să-ţi dau să guşti!

NEVASTA: Nu m-ai văzut cu Măria Licului din Totoreni, cumva?

ŢĂRANUL: Cu Măriè popii? Aşe-i! O cunoşti ?

NEVASTA: D-apoi io-s nepoata i (ei).

ŢĂRANUL: D-apoi io puteam fi bărbatu' i. Hai şi-ţî dau două borcani!

NEVASTA: Da cât ceri pă ieli?

ŢĂRANUL: Da di la tini nu-mi trabă nimica, doară îi vini şi îi mai lua di la mini (Îi faci cu ochiul). Şi-i spuni Mării c-am întrebat di ea.

NEVASTA: Mulţam fină! I-oi spuni, că s-a bucura tari. Da' poati ni-ntâlnim la joc mintenaş, că-i târgu' la spart.

Scena 6

La asfinţit, *la spartul târgului*, oamenii se îndreaptă către malul Crişului Negru. Acolo, Târgul se încheia cu petrecerea colectivităţii – jocul cu hididişi vestiţi.

Perechile intră în joc pe rând.

Flăcăii strigă pe rând:

Zî mai bine, hididiş,
Arunce-te dracu-n Criş,
Şi pă mini după tini,
Dacă nu ţ-oi juca bini!

Foaie verde busuioc,
Haida, nană, să te joc,
Ici, în târgu Binşului,
La sfinţâtu' soarelui!

Tropa, tropa, cizma mè,
Tăt am zâs că te-oi moiè,
În târgu' Binşului,
Dă pă malu' Crişului!

Haida, fată, să te joc,
Deie-ţi Dumnezo noroc!
Să te joc, să fii jucată,
Că eşti cea mai mândră fată!

Jocul se încheie. Flăcăii îşi îmbrăţişează partenerele, le sărută şi le ridică în braţe.

Scena 7

Doi bătrâni stau de vorbă.

PRIMUL BĂTRÂN: Amu s-o gătat şi târgu' aista. Cu ce mei cătă casă, Ioani?

AL DOILEA BĂTRÂN: Oi găsî tari cocie, că-s bătrân şi s-a-ndura oaricini di picioarili meli, Petre meu.

PRIMUL BĂTRÂN: Luat-ai oarice la nepoţi?

AL DOILEA BĂTRÂN: Da cum nu? Luat-am *puiu târgului,* un şirag di turtă dulci la fată, că numa o nepoată am.

PRIMUL BĂTRÂN: Să ni vedem sănătoşi data viitoari!

AL DOILEA BĂTRÂN: Doamne ajută!

Scena 8

În prim-plan se adună perechile de jucăuşi.
Bărbaţii şi femeile, în dialog ironic:

Mereţi acasă, muieri,
Bată-vă zâua di ieri!

Mereţi acasă, bărbaţi,
Bată-vă zâua de marţi!

Hai ş-om mere împreună,
Că ne-a sta bini pă lună!

Haidaţi să merem acasă
C-am avut zâuă aleasă!

În drum spre casă, câţiva ţărani cu desagi în spate se opresc în faţa Liceului „Samuil Vulcan" şi rostesc cu recunoştinţă:

UN ŢĂRAN (arătând cu mâna către şcoală): Dumnezeu să ţână pân-o fi lumea zidirea asta, că ne-o luminat pruncii!"

AL DOILEA ŢĂRAN: Să te audă Dumnezeu şi să le deie sănătate dascălilor, că aici o-nvăţat şi pruncu' mio de-o putut ajunge inginer.

AL TREILEA ŢĂRAN: Şi al meu o trecut pe aici şi nu dejaba, c-o ajuns doctor...

Toate personajele intră în scenă, îşi caută de drum fiecare.

Zgomotul de târg se estompează.
Apoi vin cu toţii la rampă. Reverenţă.

Sfârşit

THURSDAY FAIR IN BEIUȘ

Narrator 1:

Beiuș is the most important settlement of Bihor County area, long ago known as *The Land of the Oxen*.

The place was first mentioned in 1096, but the official documentary evidence dates back to 1263.

In the 17th century, the Habsburg Empire was taking control over Transylvania, from around 1689 to 1918.

During the 18th century, AGRICULTURE, CRAFTS and TRADING are blooming in Beiuș and its surroundings.

Villages are mastering different crafts.

Craftsmen organise themselves in guilds: shoemakers, tailors, furriers, blacksmiths, carpenters, curriers, bricklayers, belt-makers, potters, soap-makers, ladder-makers, traders etc.

Narrator 2:

ANNO DOMINI 1787!

On July 5th, Habsburg emperor Joseph II grants Beiuș the right to hold 4 annual fairs:

- **in spring, at Sângeorz –"The Servants' Fair",**
- **in summer – "The Harvest Fair",**
- **in autumn – "Sâmedru's Fair",**
- **in winter - "The Frog fair"**

and every Thursday, the weekly market is held.

It is the year when the tradition of the famous Beiuș Fair caught roots, becoming an undoubtful symbol of today's town.

The Thursday fair is attended by peasants, craftsmen and people from all over Transylvania (Arad, Ineu, Crișana, Banat).

Narrator 1:

Let's watch the staging of an ordinary Thursday together, as it used to unfold, following some of the local traditions.

ACT I

Scene 1

The setting shows poster images from the old fair, including the building of our High School, known today as *Samuil Vulcan* National College.

In the early morning, all the roads leading to the fair are quite busy. The villagers from around Beiuş County get to the fair dressed in their traditional outfits/folk costumes.

The squeaking of ox carts can be heard. Peasants would set off to the fair at the crack of dawn or in the early hours of the day, pinning their hopes on beneficial encounters: economic ones, for trade, for meeting old friends and so on.

Elderly people, children and able-bodied individuals would gather in the centre of the fair, animated by complex events.

Friends and acquaintances, peasants from neighboring and distant villages would meet. People would greet each other warmly and enjoy talking about their lives.

In the background, you can hear peasants shouting, promoting their goods.

The merchandise is placed on the ground, on handmade woven rugs, or on stalls.

The first peasant: Come to pitchforks from Cresuia!

The second peasant: Buy barrels from Budureasa!/ And you'll have "fata frumoasa"/ Very courted she will be/ Married soon she is, you'll see!

The third peasant: Come and buy pots from Lelești!/If you drink from them, you'll be young again!

The fourth peasant: Nimăiești is where I live/Peasant sandals I can give/If you buy them now... not *never*/You will live your life forever!

The fifth peasant: Buy these sandals, dear friends/ They are priceless in all sense!

The sixth peasant: Pumpkin seed oil if you get/ Your cheeks at once are red!/ Sunflower seed oil I'll give/ Boiled potatoes you can grease!

The seventh peasant: Come to baskets made from sticks/ They are used for hay and wood/ And for all the other goods!

Scene 2

There's a lot of noise and heat in the fair.

Two elder countrywomen wipe themselves off the sweat as they meet. They both break a loaf of bread and eat.

Elderly woman Saveta: Good day, elderly woman Floare!

Elderly woman Floare: May God bring you joy, my Saveta!

Elderly woman Saveta: Long live my good old friend and your husband too! May you forget all your troubles!

Elderly woman Floare: May God give you good days and health! Because, see, one of my hens died! I found it dead this morning. I don't know what these hens have in their heads, they immediately die.

Elderly woman Saveta: Oh, my pig also got sick!?

Elderly woman Floare: It's okay! Let them get sick, not all of them will die! How is chum doing ?

Elderly woman Saveta: I can't say he's ok…

Elderly woman Floare: Well, what's wrong with him?

Elderly woman Saveta: He's lying down... he's suffocating in his chest and turning as black as soil... That's why I came at the fair, to look for a vet, to see if he can give me something for the pig. Because if it dies, what will I do with the children in winter?

Elderly woman Floare (With a worried expression and a hand over her mouth): That's right!

Elderly woman Saveta: If one has days given by God, one lives, but an animal doesn't know how to say what hurts it. Here, I will tell you a remedy... Catch a magpie - if you can catch one - because they are sly, damn them all! Roast it well, with the feathers on. Give it to

chum to eat and if he doesn't get better, he won’t have any days left. Take care and... maybe God will let your pig live! Good health!" (Both get lost in the crowd).

Scene 3

A lad and a maid from different villages appear in the fair; they seem so dear to each other. The craftsmen who sell their goods spot them and entice them:

Hats seller:

Come to the feathered hat
And you’ll be admired by everybody!
Look at yourself in the mirror
Before going to the bee!

An old woman who makes women's clothes:

The willow is blowing in the wind,
Take this skirt, my girl,
And a feathered woolen headscarf
So you’ll be loved by everyone,
You’ll be stylish in the street
And also wherever you go,
My daughter!

A merchant selling women's items:

Needles, threads in little boxes,
Red, blue and green buttons,
Laces, tassels, wide elastic bands,
Coloured stripes and flowers,
Ribbons, shoe laces and clips
For royal clothes,
You'll be fancy when you get dressed!

In the background, next to the poster with the buffaloes in the market, you can hear:

Come to saddles, reins,
Bridles, bits
For fire-breathing horses,
Oxen, buffaloes and cows,
And even for devils!

The broom maker:

Brooms made of sorghum and twigs,
Slapped on the husband`s back
When he drunk comes home;
Slapped on the wife`s back, too
When the need asks for.

The Maid (talks to the lad, singing):

Vasilica, cloche decorated with handmade lace
Pay us a visit on Sunday
Mum is going to fry two eggs
And we will share our love in two.
Ai, li, li, li, li
Drop by, Vasalie!

Maybe she`ll scarify the rooster
So, we`ll split the luck, too
We will also scarify the hens/chickens
Drop by, Vasalie!

The Lad replies:

If the longing were travelling,
I would choose to be a merchant;

I would think about who I like,

For the longing a stall in the market I would set up.

The two young people get lost, hand in hand, in the crowd. As the local custom requests, the lad who was willing to get married, would walk alongside his sweetheart throughout the stalls of the Thursday fair and in the evening he was going to ask her for a dance.

Other merchants are heard advertising their goods.

Merchant 1:

Buy popcorn

`Cause they are good and tasty,

Made of last year white corn

Bounced in Graur`s sieve

On the golden blazing ember.

Merchant 2:

Greaves, bacon and sausages

With a shot of alcohol

And a loaf of bread just baked

Next to a pumpkin.

Scene 4

At the fair a man appears. He is an English speaking foreigner. He also knows a little Romanian. He is amazed that the chickens are sold alive in the fair not at the mall.

He approaches an elderly woman… a trendy one that has a hen into her basket. This lady chats with another elderly woman dressed in a sheepskin coat.

The trendy elderly woman: Good day, woman! How`s the selling going?

The sheepskin coat elderly woman: It`s going, it`s going. What are you selling?

The trendy elderly woman: Take a look! It`s a hen. It seems I have a customer.

(To the hen, tapping it on its head): Shush, shush dear!

The foreigner comes close to the trendy elderly woman and asks for information about the hen.

The foreigner: Hello! How much do you ask for the hen, aunty?

The trendy elderly woman: Well, 50 pounds, sir.

The foreigner (astonished): 50 pounds? Is it an ostrich?

The trendy elderly woman: Well, if you are willing to pay, it`s ok, if not, I won`t take the money from your pocket by force. But look at it for a second! Is it just skin and bones? Can it barely stand on its feet? Take it! Weigh it for a sec! See how fleshy it is?! So, you see, to make it so fleshy, I put time and effort into it. (Affectionately, to the hen): Stay still with your mom! I have invested maize flour and semolina in my dear hen. I have implemented her with imported oat bran. I have created a habitat suitable for the biotope environment at European standards.

The foreigner (overly amazed): I beg your pardon? What did you say?

The trendy elderly woman: It belongs to the grouse race as well as those from Rhode Island, Sussex, Playmouth which are good for their meat. But this one is from our village! (She admiringly caresses the hen on her head.) Healthy, good for her meat and eggs. So! Tell me, do you anchor in the synergy of the facts or you don't?

The foreigner: Wait a minute, I am confused! What do you want me to anchor in?

The trendy elderly woman: Speak clearly to me! Do you want to involve or not? You delay me too much with the negotiation.

The foreigner: I would anchor in the synergy of your hen, but you are asking too much.

The trendy elderly woman: Let's make an estimative calculation according to the reference exchange rate of the main currencies at the opening. I'll do it in my head, 'cause here, in the marketplace, I haven't got a plug where to put my laptop. And if you pay 50 pounds I make 50000wuni or 5000 yuami or, so that you can understand and stop staring at me as the grouse stares at the woods, I would tell you that this would mean around 2500 shekeli, and, in change, around 25000 orgoroti, which results in 250.100 bahti. In conclusion, I would offer you a prospective analysis.

The foreigner: What would you offer me?

The trendy elderly woman: an economic and financial prediction. And this only if you don't want to cut her throat and throw her in the soup pot, poor little hen.

The foreigner: How come you know all these things?

The trendy elderly woman: Dear Sir, I'm from American West International Development Bank.

The foreigner: You're kidding me!

The trendy elderly woman (proudly): I'm visiting our lad in Beiuș as we want to give him a helping hand with the agricultural work. The whole staff is gathering tonight to make a fair play briefing of the summit.

(The gentleman makes the sign of the cross and leaves in amazement, while the trendy elderly woman stays being prepared to continue the discussion any time).

Scene 5

A woman approaches a peasant who surprisingly sells rosehip jam.

The woman: Good day, handsome man!

The peasant: How can I help you, my dame!

The woman: I'm looking for something good, such as cornel jam, 'cause I'm visiting a newly born child and his mom this Sunday.

The peasant (proudly): I've got something good for you. Plum jam made by my own hand.

The woman: God forbid! Don't you mow the grass or dig the land?

The peasant: I do, I only watered the plum trees from where I picked some plums to make jam. And I also made palinka (a Romanian plum brandy). But I think I know you. Come and taste some!

The woman: Didn't you see me, by any chance, with Licu's Maria from Totoreni?

The peasant: With the priest's Maria? That's right! Do you know her?

The woman: I'm her niece.

The peasant: I almost became her husband. Let me give you two jars of jam.

The woman: How much are they?

The peasant: They are free for you, you'll come again and buy from me (winking at her). And don't forget to tell Maria I asked about her.

The woman: Thanks a lot! I'll tell her and I'm sure she'll be very happy. But we'll probably meet later and dance as the fair closes soon.

Scene 6

At dawn, when the fair closes, people head for the Black River bank. There, the Fair ends with the party of the entire community-the dance with the famous violin players.

The pairs start dancing one at a time.

The lads shout one after another:

Come on, fiddler, play it better
Or the devil will throw you into the river
And I´ll come after you
If I don´t dance well

Green basil leaf
Come, darling, dance with me
Here in the Binş fair
When the sun sets down.

Clap, clap, my boot,
I promised I would soften you
In the Binş fair
On the River Criş bank.

Come on, maid, dance with me
May God bless you
Dance with me, to be danced
As you are the fairest girl.

The dance ends. The lads hug the partners, kiss them and raise them with their arms.

Scene 7

Two old men are talking.

The first old man: So, the fair has come to an end. How are you planning to get home, Ioani?

The second old man: I hope I´ll find a cart, as I am old and someone will take pity of my legs, my Peter.

The first old man: Have you bought anything for the grandchildren?

The second old man: How could I not? I bought the fair treasure, a string of gingerbread beads for the girl, she´s the only granddaughter I have.

The first old man: Let´s hope we meet again healthy the next time.

The second old man: May God help us!

Scene 8

In the foreground the pairs of dancers are gathering.

The men and women have an ironical exchange:

The men: Dear women, go home,
May yesterday punish you!

The women: Dear men, go home,
May Tuesday punish you.

All together: Maybe we should go together
It will suit everybody better.

Come on, let´s all go home
We had a great day today.

On their way home, some peasants with bags on their back stop in front of Samuil Vulcan highschool and say with gratitude:

A peasant (pointing at the building): God bless for eternity this building, as it has enlightened our children!

The second peasant: May God hear you, and give health to the teachers, as my son has studied here and he has become an engineer.

The third peasant: My child has also studied here, and not in vain, as he became a doctor...

All the characters get on the stage, minding their own business.

The sound of the fair fades away.

Then everybody come in front. A final bow.

The ending